

обясни потрѣбата на такива две фабрики? Ето съ що. Къмъ срѣдата на миналия вѣкъ въ Италия, Франция и въ другитѣ западни европейски страни се явила болестъ по бубитѣ; тази болестъ не могла да се лѣкува тогава, а имало се нужда отъ коприна. Турската държава, а особено Търново и търновско, били далеко отъ тази опасностъ и за това населението тукъ се запретнало да храни буби, да изкарва пъшчули и да дири отъ тѣхъ прехраната си. Цѣлото търновско било покрито съ черничеви дървета, хранѣли се буби и се продавали въ търновскитѣ фабрики, които пекли пъшчулитѣ, точели коприната и я продавали тѣй приготвена. Имало специално дошли италиянци търговци, които чакали да се източи коприната и я носѣли въ Италия. Имало филандри или точилници, които точели много тънка коприна — само на три ката конецъ — както споменахме по-горе, и отъ буби първокачествени — японски, за това нашата стока се ценѣла добре. Много семейства намѣрвали прехраната си въ отглеждане на буби. Освенъ че се изнасяла навънъ; коприната се употрѣбявала и у насъ. Отъ нея се правили пюскюли, ибришимъ и конци за шевъ. Хората, които закупували коприната, се наричали *казаси*. Не може да се опредѣли, като колко коприна сж точели търновскитѣ две фабрики, но отъ околни пѣтища може сигурно да се предположи, че въ града сж оставали